

[Henning Philipson.]

sig med — det kunne de godt have — men de beskæftiger sig heller ikke altid med det, som de burde beskæftige sig med. Må jeg erindre om den tur, som folketingets boligudvalg havde til de københavnske saneringskvarterer — jeg tror, det var i december eller november måned sidste år — hvor vi kunne konstatere et hav af uhyggelige, overbefolkede, usunde lejligheder. Jeg ved ikke, hvor meget boligkommissionerne har beskæftiget sig med denne sag, men i bekendtgørelsen af 20. juni 1969 er boligkommissionernes og boligtilsynets virksomhed ganske klart angivet i kapitel 4, hvor man gør opmærksom på, at er en bolig, som bebos af andre end ejendommens ejer, altså en udlejningsbolig, så overbefolket, at det er skadeligt for beboernes sundhed, kan boligtilsynet meddele ejeren påbud om, at antallet af beboere med det for leje- eller brugsforholdet gældende opsigelsesvarsel, dog længst 6 måneder, skal nedbringes til en bestemt størrelse. Det giver mig anledning til at sige, at det ville nok være rigtigt, om man i særdeleshed indskærpede boligtilsynets virksomhed at se på mange af de rottereder, vil jeg kalde det, som findes ikke mindst i København, men også i adskillige af de større provinsbyer.

Dette skal også ses i forhold til den opgørelse, vi har fra 1965, hvor man har en opgørelse over det, man kalder over- og underbefolkning fordelt på henholdsvis udlejningsboliger og ejerboliger. Heraf kan man se, at af 587.510 udlejningsboliger er de 349.190 overbefolkede i den forstand, at de ikke opfylder det, som er forudsætningen for den model, man opstiller, nemlig at der er 1 rum pr. person i husstanden plus 1 fællesrum. Det giver mig anledning til endnu en gang, og det skal være mine sidste bemærkninger, at henstille til ministeren, at man alvorligt tager disse boligtilsyns virksomhed op til overvejelse med henblik på en skærpelse af deres virksomhed, ikke mindst når det drejer sig om det gamle byggeri med de usunde boliger, der findes såvel i København som i de store provinsbyer.

Boligministeren (Helge Nielsen): Det er en fornøjelse at kunne takke samtlige ordførere for tilslutning til de ændringer, der her er foreslået. Må jeg kort sige, at det ville

ikke have været rimeligt at tage denne lov op til ændring på nuværende tidspunkt, hvis ikke det var nødvendigt af hensyn til de ting, vi skal have klaget i forbindelse med miljølovgivningen; ellers ville det have været rigtigt, at dette lovforslag havde ventet til den revision, som jeg i fremsættelsen af lovforslaget har bebudet i form af den planlovreform, som vi i øjeblikket arbejder på i boligministeriet.

Jeg vil sige til fru Helle Degns spørgsmål om fremme af dette arbejde, at det er vi meget indstillet på, og er det muligt at få disse forslag frem i næste samling, skal vi gøre det, og jeg vil også godt give udtryk for, at vi håber på, det kan ske.

Må jeg sige til hr. Henning Philipson, som nævner, at man fra hans partis side er tvivlende over for, om sundhedskommissionerne skal nedlægges, at det må man jo så gøre opmærksom på ved behandlingen af det lovforslag, i henhold til hvilket de bliver nedlagt. Her er det jo konsekvenserne af deres eventuelle nedlæggelse, vi skal registrere, og derfor er det rigtigt, som hr. Gunnar Jensen og andre siger, at dette lovforslag kan endeligt vedtages, når man ser, hvordan det går med den lovgivning, som det er en følge af.

Jeg takker naturligvis hr. Guldberg, fordi han ikke har haft tid til at finde kritiske punkter ved denne behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sanering. (Orientering af ejere og lejere, begrænsning i adgangen til ejerlavs-sanering m. v.).

(Lovforslaget (nr. 159) findes i tillæg A. sp. 4137, fremsættelsen i tidenden sp. 3091).